

Dumnezeu iubește dreptatea

Sabat după-amiază

De memorat:

„Ci cel ce se laudă să se laude că are pricepere și că Mă cunoaște, că știe că Eu sunt Domnul care fac milă, judecată și dreptate pe pământ! Căci în acestea găsesc plăcere Eu, zice Domnul.” (Ieremia 9:24).

În Orientul Apropiat antic, „dumnezeii” popoarelor nu erau doar capricioși, imorali și imprevizibili, ci și porunceau atrocități, precum sacrificarea copiilor. Dar chiar și așa, masele păgâne nu se puteau baza pe favoarea lor, așa că nu îndrăzneau să se împotrivescă zeităților lor tribale. Conform cu Deuteronomul 32:17, în spatele unor astfel de dumnezei se aflau demoni (vezi și 1 Corinteni 10:20,21). Iar formele lor de închinare predispuneau la exploatare, lăsând poporul într-un mare întuneric spiritual și moral.

Dumnezeul Bibliei era diametral diferit de aceste forțe demonice. Iahve este întru totul bun, iar caracterul Lui este neschimbător. Și numai datorită bunătății constante a lui Dumnezeu putem avea speranță, acum și pentru totdeauna.

Într-un contrast puternic cu zeii lumii antice și chiar și cu „zeii” zilelor noastre, Iahve este profund preocupat de rău, suferință, nedreptate și oprimare – toate lucruri pe care le condamnă constant și fără echivoc. Și, cel mai important, într-o zi le va și eradica pe toate.

Duminică, 2 februarie

Iubire și dreptate

În întreaga Scriptură, iubirea și dreptatea merg mână în mână. Adevărata iubire necesită dreptate, iar adevărata dreptate poate fi reglementată și aplicată numai prin iubire. Nu suntem obișnușiți să ne gândim la aceste două concepte împreună, dar aceasta numai pentru că atât iubirea, cât și dreptatea au fost puternic denaturate de omenire.

1. Cum pun în lumină Psalmii 33:5; Isaia 61:8; Ieremia 9:24; Psalmii 85:10 și 89:14 interesul lui Dumnezeu pentru dreptate?

Psalmii 33:5

⁵ El iubește dreptatea și neprihănirea; bunătatea Domnului umple pământul.

Isaia 61:8

⁸ „Căci Eu, Domnul, iubesc dreptatea, urăsc răpirea și nelegiuirea; le voi da cu credincioșie răsplata lor și voi încheia cu ei un legământ veșnic.

Ieremia 9:24

²⁴ Ci cel ce se laudă să se laude că are pricepere și că Mă cunoaște, că știe că Eu sunt Domnul care fac milă, judecată și dreptate pe pământ! Căci în acestea găsesc plăcere Eu, zice Domnul.

Psalmii 85:10

¹⁰ Bunătatea și credincioșia se întâlnesc, dreptatea și pacea se sărută.

Psalmii 89:14

¹⁴ Dreptatea și judecata sunt temelia scaunului Tău de domnie; bunătatea și credincioșia sunt înaintea feței Tale.

Aceste texte declară explicit că Dumnezeu iubește dreptatea (Psalmii 33:5; Isaia 61:8). În Scripturi, ideea de iubire și cea de dreptate sunt legate indisolubil și Dumnezeu este profund interesat ca în această lume să se facă dreptate și judecată.

Pe bună dreptate atunci, profeții condamná constant tot felul de nedreptăți, inclusiv legi nedrepte, măsuri incorecte și năpăstuirea și asuprirea săracilor, a văduvelor și a oricăror altor persoane vulnerabile. Deși oamenii fac multe rele și nedreptăți, Dumnezeu este Cel care constant face „milă, judecată și dreptate pe pământ” (Ieremia 9:24). În consecință, în întreaga Scriptură, cei credincioși lui Dumnezeu așteaptă cu nerăbdare judecata divină ca pe un lucru bun, pentru că aduce pedepsirea celor care fac răul și a asupritorilor, dar și dreptate și eliberare pentru victimele nedreptății și ale asupririi.

De fapt, dreptatea și judecata constituie baza guvernării lui Dumnezeu. Guvernarea morală a lui Dumnezeu, bazată pe iubire, este dreaptă și neprihănită, cât se poate de diferită de guvernările corupte ale acestei lumi, care deseori perpetuează nedreptatea cu scopul câștigului și al puterii personale. La Dumnezeu „bunătatea și credincioșia se întâlnesc, dreptatea și pacea se sărută” (Psalmii 85:10).

Iar Dumnezeu spune clar ce anume așteaptă de la noi. „Ți s-a arătat, omule, ce este bine! Și ce alta cere Domnul de la tine decât să faci dreptate, să iubești mila și să umbli smerit cu Dumnezeul tău?” (Mica 6:8). Dacă trebuie să reflectăm ceva din caracterul lui Dumnezeu, atunci iubirea – și dreptatea și mila care izvorăsc din ea – ar trebui să fie acel lucru esențial.

Care ar fi câteva exemple, inclusiv actuale, de judecată omenească denaturată? Cum am putea atunci să nu ne dorim ca judecata desăvârșită a lui Dumnezeu să vină într-o zi?

Luni, 3 februarie

În totalitate bun și neprihănit

Dumnezeu nu doar pretinde că iubește dreptatea și face apel la oameni să iubească dreptatea și să o practice, ci El Însuși *demonstrează* aceste trăsături în mod desăvârșit și fără ezitare. Scriptura ne învață că Dumnezeu este întru totul sfânt, devotat, neprihănit și iubitor. Dumnezeu face întotdeauna numai ceea ce este iubitor, neprihănit și drept. Nu face niciodată niciun rău.

2. Ce ne învață Deuteronomul 32:4 și Psalmii 92:15 despre credincioșia și dreptatea lui Dumnezeu?

Deuteronomul 32:4

⁴ El este Stânca; lucrările Lui sunt desăvârșite, căci toate căile Lui sunt drepte; El este un Dumnezeu credincios și fără nedreptate, El este drept și curat.

Psalmii 92:15

¹⁵ ca să arate că Domnul este drept, El, Stânca mea, în care nu este nelegiuire.

Aceste pasaje și multe altele declară că Dumnezeu este drept și iubitor – „nu este nelegiuire” în El (Psalmii 92:15; compară cu 25:8; 129:4). Dumnezeu „nu face nicio nelegiuire; în fiecare dimineață, El Își scoate la lumină judecățile fără să înceteze vreodată, dar cine este nelegiuit nu știe de rușine” (Țefania 3:5). Observăm contrastul direct dintre caracterul lui Dumnezeu și cel al celor care iubesc nedreptatea. Dumnezeu știe ce este cel mai bine pentru fiecare, vrea ce este cel mai bine pentru fiecare și depune eforturi continue pentru a obține cel mai bun rezultat pentru toți cei implicați.

3. Ce scrie despre Dumnezeu în Psalmii 9:7,8 și 145:9-17?

Psalmii 9:7,8

⁷ Ei s-au dus, dar Domnul împărățește în veac și Și-a pregătit scaunul de domnie pentru judecată.

⁸ El judecă lumea cu dreptate, judecă popoarele cu nepărtinire.

Psalmii 145:9-17

- ⁹ Domnul este bun față de toți, și îndurările Lui se întind peste toate lucrările Lui.
- ¹⁰ Toate lucrările Tale Te vor lăuda, Doamne! Și credincioșii Tăi Te vor binecuvânta.
- ¹¹ Vor spune slava împărăției Tale și vor vesti puterea Ta,
- ¹² ca să facă cunoscut fiilor oamenilor puterea Ta și strălucirea plină de slavă a Împărăției Tale.
- ¹³ Împărăția Ta este o Împărăție veșnică, și stăpânirea Ta rămâne în picioare în toate veacurile.
- ¹⁴ Domnul sprijină pe toți cei ce cad și îndreaptă pe cei încovoiați.
- ¹⁵ Ochii tuturor nădăjduiesc în Tine, și Tu le dai hrana la vreme.
- ¹⁶ Îți deschizi mâna și saturești după dorință tot ce are viață.
- ¹⁷ Domnul este drept în toate căile Lui și milostiv în toate faptele Lui.

Dumnezeul Bibliei este „un judecător drept” (Psalmii 7:11) și niciun om rău nu poate locui alături de El (Psalmii 5:4). După cum ne învață 1 Ioan 1:5, „Dumnezeu e lumină și în El nu este întuneric”. Într-adevăr, Dumnezeu nu este numai întru totul bun, dar, conform cu Iacov 1:13, „Dumnezeu nu poate fi ispitit ca să facă rău” (compară cu Habacuc 1:13). În toate acestea, bunătatea și gloria lui Dumnezeu sunt inseparabil legate. În timp ce mulți idolatrizează puterea, Dumnezeu este atotputernic, dar Își exercită puterea numai în moduri care sunt drepte și iubitoare. Nu este o coincidență că, atunci când Moise l-a cerut lui Dumnezeu: „Arată-mi gloria Ta”, Dumnezeu i-a răspuns: „Voi face să treacă prin fața ta toată bunătatea Mea” (Exodul 33:18,19, NTR).

De ce un Dumnezeu atât de bun permite atât de mult rău în această lume? Discutați răspunsul în cadrul grupei.

Marți, 4 februarie

Caracterul Lui neschimbător

4. Ce scrie în Maleahi 3:6 și în Iacov 1:17 despre caracterul lui Dumnezeu?

Maleahi 3:6

- ⁶ Căci Eu sunt Domnul, Eu nu Mă schimb; de aceea, voi, copii ai lui Iacov, n-ați fost nimiciți.

Iacov 1:17

¹⁷ orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit este de sus, coborându-se de la Tatăl luminilor, în care nu este nici schimbare, nici umbră de mutare.

Deși unii interpretează cuvintele: „Căci Eu sunt Domnul, Eu nu Mă schimb” drept o declarație că Dumnezeu nu Se schimbă în niciun fel, restul versetului și contextul imediat al acestuia arată că natura neschimbătoare a lui Dumnezeu afirmată aici este *natura Lui morală*, aceea este *neschimbătoare*. Restul versetului indică faptul că Dumnezeu Se poate schimba relațional, pentru că Dumnezeu spune: „De aceea voi, copii ai lui Iacov, n-ați fost nimiciți.” Și chiar în versetul următor, Dumnezeu proclamă poporului Său: „Întoarceți-vă la Mine și Mă voi întoarce și Eu la voi” (Maleahi 3:7). Prin urmare, Dumnezeu Se implică în relații care suferă transformări, dar în toate aceste relații schimbătoare cu oamenii și în toate celelalte lucruri, caracterul lui Dumnezeu rămâne constant. Lucrul acesta se afirmă și în Iacov 1:17, cum că toate darurile bune și desăvârșite vin de la Dumnezeu, în care nu este schimbare. Dumnezeu nu este sursa răului.

După cum ne învață în mod repetat Scriptura, caracterul lui Dumnezeu nu se schimbă. Cu alte cuvinte, Biblia ne învață consecvent că Dumnezeu este constant *din punct de vedere moral*. Cu toate acestea, Dumnezeu poate să aibă și chiar are relații reale cu ființele create de El, cărora Dumnezeu le răspunde, dar întotdeauna cu iubire și dreptate.

5. Citește 2 Timotei 2:13; Tit 1:2 și Evrei 6:17,18. Ce ne învață aceste texte despre Dumnezeu?

2 Timotei 2:13

¹³ Dacă suntem necredincioși, totuși El rămâne credincios, căci nu Se poate tăgădui singur.

Tit 1:2

² în nădejdea vieții veșnice, făgăduite mai înainte de veșniciei de Dumnezeu, care nu poate să mintă,

Evrei 6:17,18

¹⁷ De aceea și Dumnezeu, fiindcă voia să dovedească cu mai multă tărie moștenitorilor făgăduinței neșămutarea hotărârii Lui, a venit cu un jurământ;

¹⁸ pentru ca, prin două lucruri care nu se pot schimba și în care este cu neputință ca Dumnezeu să mintă, să găsim o puternică îmbărbătare noi, a căror scăpare a fost să apucăm nădejdea care ne era pusă înainte,

Dumnezeu nu Se poate dezice de Sine; Dumnezeu nu minte niciodată și promisiunile Lui sunt de neclintit. Putem avea încredere că Dumnezeul Bibliei este același Dumnezeu care (prin Hristos) S-a dat pe Sine de bunăvoie pentru noi pe cruce. Este un Dumnezeu în care putem avea încredere fără rezerve și putem avea credință și speranță pentru că, după cum spune Evrei 13:8, „Isus Hristos este același ieri și azi și în veci!”

Cum poți învăța să ai încredere în bunătatea lui Dumnezeu chiar și atunci când lucrurile din viața ta merg foarte rău? Cum te ajută imaginea Domnului Isus răstignit să ai încredere în bunătatea Lui?

Miercuri, 5 februarie

Un Dumnezeu care Se căiește?

Poate Dumnezeu să Se căiască? Dacă da, ce ar însemna lucrul acesta? După cum am văzut, caracterul lui Dumnezeu nu se schimbă niciodată. Cu toate acestea, unele texte biblice vorbesc despre un Dumnezeu căruia Îi „pare rău” sau care „S-a lăsat de răul pe care spusese că vrea să-l facă”. Cel puțin la oameni, căința înseamnă ca cineva să recunoască că a greșit. Cum se poate atunci ca unele pasaje biblice să Îl descrie pe Dumnezeu căindu-Se?

6. Compară Exodul 32:14 cu Ieremia 18:4-19. Cum înțelegi tu personal ideea că Dumnezeu Se răzgândește?

Exodul 32:14

¹⁴ Și Domnul S-a lăsat de răul pe care spusese că vrea să-l facă poporului Său.

Ieremia 18:4-19

⁴ Vasul pe care-l făcea n-a izbutit – cum se întâmplă cu lutul în mâna olarului. Atunci el a făcut un alt vas, cum i-a plăcut lui să-l facă.

⁵ Și cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

⁶ „Nu pot Eu să fac cu voi ca olarul acesta, casă a lui Israel? – zice Domnul. Iată, cum este lutul în mâna olarului așa sunteți voi în mâna Mea, casă a lui Israel!

⁷ Deodată zic despre un neam, despre o împărăție, că-l voi smulge, că-l voi surpa și că-l voi nimici;

⁸ dar dacă neamul acesta despre care am vorbit astfel se întoarce de la răutatea lui, atunci și Mie Îmi pare rău de răul pe care Îmi pusesem în gând să i-l fac.

⁹ Tot așa însă deodată zic despre un neam, sau despre o împărăție, că-l voi zidi sau că-l voi sădi.

¹⁰ Dar dacă neamul acesta face ce este rău înaintea Mea și n-ascultă glasul Meu, atunci Îmi pare rău și de binele pe care aveam de gând să i-l fac.

¹¹ De aceea, vorbește acum oamenilor lui Iuda și locuitorilor Ierusalimului și zi: „Așa vorbește Domnul: „Iată, pregătesc o nenorocire împotriva voastră și fac un plan împotriva voastră. De aceea, întoarceți-vă fiecare de la calea voastră cea rea, îndreptați-vă umbletele și faptele!”

¹² Dar ei zic: „Degeaba! Căci noi ne vom urma gândurile noastre și vom lucra fiecare după pornirile inimii noastre rele!”

¹³ De aceea, așa vorbește Domnul: „Întrebați pe neamuri! Cine a auzit vreodată asemenea lucruri? Fecioara lui Israel a făcut grozave blestemății.

¹⁴ Părăsește zăpada Libanului stânca ogoarelor? Sau se văd secând apele care vin de departe proaspete și curgătoare?

¹⁵ Totuși poporul Meu M-a uitat și aduce tămâie idolilor; s-a abătut din căile lui, a părăsit vechile cărări și a apucat pe cărări și drumuri nebătute,

¹⁶ făcând astfel din țara lor o pustietate, o veșnică batjocură; toți cei ce trec prin ea sunt uimiți și dau din cap.

¹⁷ Ca vântul de la răsărit îi voi risipi înaintea vrăjmașului; iar în ziua necazului lor le voi întoarce spatele și nu Mă voi uita la ei!”

¹⁸ Atunci ei au zis: „Veniți să urzim rele împotriva lui Ieremia! Căci doar nu va pieri Legea din lipsă de preoți, nici sfatul din lipsă de înțelepți, nici cuvântul din lipsă de proroci. Haidem să-l ucidem cu vorba și să nu luăm seama la toate vorbirile lui!” –

¹⁹ Ascultă-mă, Doamne, și auzi glasul potrivnicilor mei!

În aceste pasaje și în multe altele, Dumnezeu este descris renunțând la judecată, ca reacție la pocăința sau la mijlocirea din partea oamenilor. Dumnezeu promite că, dacă poporul va renunța la răutatea lui, El va renunța la judecata pe care a plănuțit-o. Faptul că Dumnezeu renunță la judecată ca răspuns la pocăința umană este o temă des întâlnită în Scriptură.

7. Citește Numeri 23:19 și 1 Samuel 15:29. „Îi pare rău” lui Dumnezeu? „Se căiește” sau nu?

Numeri 23:19

¹⁹ Dumnezeu nu este un om ca să mintă, nici un fiu al omului, ca să-I pară rău. Ce a spus, oare nu va face? Ce a făgăduit, oare nu va împlini?

1 Samuel 15:29

²⁹ Cel ce este tăria lui Israel nu minte și nu Se căiește, căci nu este un om ca să-I pară rău.”

Aceste pasaje declară explicit că Dumnezeu „nu este un om ca să-I pară rău” (1 Samuel 15:29) și „Dumnezeu nu este un om, ca să mintă, nici un fiu al omului ca să-I pară rău. Ce a spus, oare nu va face? Ce a făgăduit, oare nu va împlini?” (Numeri 23:19). Citite în lumina celorlalte pasaje, aceste texte nu pot fi interpretate cu sensul că Dumnezeu nu Se răzgândește deloc, ci transmit adevărul că nu Îi pare rău sau nu Se căiește la fel ca oamenii. În schimb, Dumnezeu Se ține întotdeauna de promisiuni și, deși va schimba cursul acțiunii ca răspuns la pocăința oamenilor, face întotdeauna lucrul acesta în concordanță cu bunătatea și Cuvântul Lui. Dumnezeu renunță la judecată ca răspuns la pocăință, tocmai deoarece caracterul Lui este bun, neprihănit, iubitor și milos.

Ce înseamnă că Dumnezeu Se căiește/Se răzgândește, conform Bibliei? Ce transmite lucrul acesta despre statornicia caracterului lui Dumnezeu, pe lângă faptul că Dumnezeu are cu oamenii relații autentice, care implică reciprocitate?

Joi, 6 februarie

„Păstrează îndurarea și dreptatea!”

Scriptura ne învață că „Domnul Dumnezeuul tău este singurul Dumnezeu, El este un Dumnezeu credincios și Își ține legământul și îndurarea până la al miilea neam de oameni față de cei ce-L iubesc și păzesc poruncile Lui” (Deuteronomul 7:9). Caracterul Său bun și iubitor a fost demonstrat la modul suprem de către Isus la cruce (vezi Romani 3:25,26; 5:8). Conform cu Psalmii 100:5, „Domnul este bun; bunătatea Lui ține în veci și credincioșia Lui, din neam în neam” (compară cu Psalmii 89:2). Prin urmare, putem avea încredere în Dumnezeu; El le oferă numai daruri bune copiilor Săi (Iacov 1:17;

compară cu Luca 11:11-13). De fapt, El le dăruiește lucruri bune chiar și celor care se comportă ca dușmani ai Săi.

8. Ce ni se spune în Matei 5:43-48 despre iubirea uimitoare a lui Dumnezeu și cum ar trebui să acționăm în lumina acestei învățături?

Matei 5:43-48

⁴³ Ați auzit că s-a zis: „Să iubești pe aproapele tău și să urăști pe vrăjmașul tău.”

⁴⁴ Dar Eu vă spun: iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc,

⁴⁵ ca să fiți fii ai Tatălui vostru care este în ceruri; căci El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni și dă ploaie peste cei drepti și peste cei nedrepti.

⁴⁶ Dacă iubiți numai pe cei ce vă iubesc, ce răsplată mai așteptați? Nu fac așa și vameșii?

⁴⁷ Și dacă îmbrățișați cu dragoste numai pe frații voștri, ce lucru neobișnuit faceți? Oare păgânii nu fac la fel?

⁴⁸ Voi fiți, dar, desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit.

Matei 5 descrie iubirea lui Dumnezeu ca pe o iubire desăvârșită. Dragostea imperfectă este cea manifestată numai față de cei care te iubesc. Dar Dumnezeu îi iubește chiar și pe cei care Îl urăsc, chiar și pe cei care se poziționează ca dușmani ai Lui. Iubirea Lui este deplină și prin urmare desăvârșită. Deși depășesc cu mult orice așteptări rezonabile, iubirea și mila lui Dumnezeu nu întrec dreptatea și nu contravin niciodată dreptății (Psalmii 85:10). Biblia ne îndeamnă: „Păstrează îndurarea și dreptatea și pune-ți tot timpul speranța în Dumnezeul tău” (Osea 12:6, NTR) sau, conform altei traduceri, „Păstrează bunătatea și iubirea” (Osea 12:6, VDC, compară cu Luca 11:42).

La sfârșit, Dumnezeu Însuși va institui dreptatea absolută. Romani 2:5 ne învață că va veni ziua „arătării dreptei judecăți a lui Dumnezeu”. În cele din urmă, cei răscumpărați vor cânta: „Mari și minunate sunt lucrările Tale, Doamne Dumnezeule, Atotputernice! Drepte și adevărate sunt căile Tale, Împărate al neamurilor! Cine nu se va teme, Doamne, și cine nu va slăvi Numele Tău? Căci numai Tu ești Sfânt, și toate neamurile vor veni și se vor închina înaintea Ta, pentru că judecățile Tale au fost arătate” (Apocalipsa 15:3,4; compară cu 19:1,2).

Citește Isaia 25:1. Cum putem învăța să îl lăudăm pe Dumnezeu chiar și în vremuri grele? Cum poate viața ta să fie o jertfă de laudă în așa fel încât să favorizeze dreptatea în sfera ta de influență?

Isaia 25:1 Doamne, Tu ești Dumnezeul meu; pe Tine Te voi înălța! Laud Numele Tău, căci ai făcut lucruri minunate; planurile Tale făcute mai dinainte s-au împlinit cu credincioșie.

Vineri, 7 februarie

Un gând de încheiere

Suplimentar: Ellen G. White, Calea către Hristos, cap. 1

„Dumnezeu a legat inima noastră de El prin nenumărate dovezi manifestate în cer și pe pământ. El a căutat să ni Se descopere prin lucrurile din natură și prin cele mai profunde și mai duioase legături omenești pe care le poate cunoaște inima noastră. Însă toate acestea nu oglindesc decât imperfect iubirea lui Dumnezeu. În ciuda existenței tuturor acestor dovezi evidente, vrăjmașul oricărui bine a orbit mintea oamenilor, așa încât ei Îl privesc cu teamă pe Dumnezeu, gândind că este sever și neiertător. Satana i-a determinat pe oameni să-L considere pe Dumnezeu o ființă al cărei principal atribut este dreptatea rigidă, inflexibilă, asemenea unui judecător aspru și intransigent, asemenea unui creditor exigent și neînduplecat. El L-a descris pe Creator ca pe o ființă care pândește cu suspiciune ca să observe greșelile și păcatele oamenilor, pentru a putea aduce asupra lor judecățile Cerului. Domnul Isus a venit să trăiască printre oameni tocmai ca să îndepărteze această umbră întunecată și să-i dezvăluie lumii iubirea nemărginită a lui Dumnezeu” (Ellen G. White, *Calea către Hristos*, p. 10, 11).

Zilnic: Coloseni 2 – 1 Tesaloniceni 4; Ellen G. White, Faptele apostolilor, cap. 6

Ce să facem dacă unul are pricină să se plângă de altul?

Cum a fost propovăduită Evanghelia tesalonicenilor?

Cum lucrau Pavel și echipa lui de misionari ca să nu fie povară nimănui?

Ce anume pedepsește Dumnezeu, fapt spus și adevărat de Pavel?

Pentru ce se rugau ucenicii când, adunați fiind, au fost înzestrați cu Duhul Sfânt?